

"לעורך ליבי"

מאמר שבועי לבני ישיבות ואברכים

פרשת לך לך תשפ"ו

אדם שמיפר את המשמעת הקואליציונית הוא לא חבר קואליציה, ובקואליציה שווה להיות... יש שמה הרבה הרבה הרבה מה לקבל.

אדם שמיפר את המשמעת החרדית, הוא לא חבר במפלגת החרדים... ויש לו הרבה מה להפסיד... יש כללים בחברה וכולם צריכים לעשות אותם... אתה לא יכול ללכת עם חליפה לבנה {אם אתה אשכנזי שלא נוהג את מנהג הקבלה ללבוש לבן בשבת}

זו כוונת מרן הגרמה"ה "היה צייתן במעשיך", אי אפשר ללכת עם ולהרגיש בלי... אע"פ שכבר לימדונו החכ"ם שהם לא בקואליציה ועדיין הם בקואליציה...

אבל הרעיון מובן, ככל שאתה יותר מציית, אתה יותר חלק מהחברה שאתה "רוצה" להיות חלק ממנה למרות הכל.

מה הבעיה ללבוש צבעוני?

לשון הקודש היא שפה היחידה בעולם שיש לה עומק וכל שמעמיקים בה רואים שזה רק קצה הקרחון, שמעתי שיעור על שרשי לשון הקודש ועל התובנה הנפלאה שהרבה מהם, הם דבר והיפוכו.

יש הרבה דוגמאות ניתן שתי דוגמאות:

המילה 'שווה' ו'שווא' הם דבר והיפוכו, כלומר בהרבה מהשרשים יש בהם דבר והיפוכו, כמו כל דבר בעולם שטמון בו מעלה וטמון בו חיסרון, לדוגמא שורש "חבר" שפירושו חיבור, ומאידך אותיות אלו יוצרות גם את המילה חרב שפירושה הפך החיבור, כך גם 'שווה' ו'שווא' הם דבר והיפוכו, כיון שבאמת כן הם פני הדברים.

כל דבר בעולם שיש משהו ששווה לו, אז הוא שווא, כלומר מה שמייחד את הדבר זה שהוא לא דומה ולא שווה לדברים אחרים, אבל אם הוא כמו אחרים הוא שווא, {כך גם השרשים "דמה" ו"נדם" ואכמ"ל}

אם אתה שווה לאחרים אז אתה שווא!!!

מה שאנחנו רואים בשרשים האלו שאסור לי לוותר על היחודיות שלי אסור לך לוותר על היחודיות שלך, זה ברור, זה הכרחי, זה חיוני, ומקווה שזה מובן.

עכשיו נלך לצדו השני של המטבע...

יבוא מאן דהו ויגיד, זהו אני יהודי, אני עושה מה שטוב לי, אני ממחר מתחיל ללבוש בגדים הנוחים לי, בצבעים שאני מתחבר

שבוע הבא נחזור לנושא שעסקנו בו שבועות קודמים כעת אנחנו נקראנו להיות "נוכחים" בכאב על זה שהתורה נכנסת לכלא...

עלון זה מיועד למי שמזדהה עם כותרת זו בלבד

אני מרגיש שהחרדיות כופה עלי... אני מרגיש נשלט בכל העדריות הזו...

בעקבות עצרת המיליון!!!

ישבתי בבית המדרש כשלפתע נכנסו כמה חברים בסערה... הולך להיות עצרת המיליון... תאמין לי זה לא יעזור שום דבר... אמר אחד מהם, סתם אירוע בלי מטרה... עזוב אותך סתם שטויות צעק אחד מהם... כשענייהם של כל היתר מזדהות עם כל מילה שהוא אומר...

מה זאת אומרת אבל ר' דוב אמר... וחוז' מזה שכל הרבנים אמרו וזהו... אחרי חצי שעה של ויכוחים עם טונים צורמים, הרגשתי שאני כבר ניהיה צרוד, לסיום הויכוח אמרתי לראש המתנגדים לעצרת, אתה שומר לי מקום ברכב שלך לעצרת? ברור אמר המתנגד, וסיימנו את השיחה

דיברתי עם איש המספרים של דגל התורה הוא אמר לי שהוא שמע מאיש המספרים של אגודת ישראל ששמע מאיש המספרים של ש"ס שזה לא מדוייק לקרוא לזה עצרת המיליון, אלא עצרת המיליון ושלושים ותשע אלף שש מאות שלושים {לאלה שחשוב להם הדייק}

מרן הגאון ר' משה הלל הירש חוזר ואומר את המשפט הבא "היה עצמאי במחשבותך וצייתן במעשיך" ננסה להסביר את דבריו.

"היה עצמאי במחשבותיך" חברה היא משהו חיצוני, היא כלי עזר חיצוני היא עוזרת לנו בעבודת השם ומצילה אותנו וכו'

אבל אם גם בפנים ניהיה שייכים לחברה, אז אנחנו לא יותר מבובות... לכן "היה עצמאי במחשבותיך", תחשוב מה שאתה רוצה, אם אתה חושב שצריך לא להצביע בבחירות, אז תחשוב שלא צריך להצביע, אם אתה חושב שבעיקרון צריך ללכת כל אחד עם הבגד שהוא יותר מתחבר אליו, אז תחשוב שאתה צריך ללכת כך. אבל לשקר את עצמך, זה בשום אופן לא!

עכשיו להמשך המשפט:

"היה צייתן במעשיך"

אליהם, {כדאי לך לדעת מה הצבעים שאתה אוהב} ולא מעניין אותי אף אחד... אני גם הולך לבנות לי אוהל בנגב, שלצידו חוות גמלים ושמה אוכל להיות מי שאני! ומה שטוב לי באמת!

בלי להיות דומה לאף אחד... בלי כל השחורים האלו... כי הרי אם אני יהיה שווה לכולם אז אני יהיה שווא...

ובכלל, את ילדיי אוציא מהמוסדות כי זה לא טוב... כי כולם לומדים שמה אותו חומר... אין יחס אישי יש יחס כללי, מי שלא מתיישר להיות כמו כולם, נקרא היישר אל הניורולוג שיעניק לו את הכדור הידוע... לכן אוציא אותם מהמוסדות שיגדלו בבית הכי טוב... הרי השבטים הקדושים לא למדו במוסדות והם יצאו שבטי י'ה...

קודם כל, בפן המעשי זה טיפשי, כמובן שהבאתי סיפור קיצוני, אבל בדקויות, כל אחד מאיתנו נקרות שאלות כאלו בפניו...

יש שני חלקים בחיים שלנו, יש שני צדדים לחיינו... צד אחד חיצוני צד אחד פנימי, הצד החיצוני אתה צריך להיות שווה לכולם, נכון זה קשה זה מציף רגשות של נשלטות, של חולשה, של חוסר ערך, של עוד אחד מהעדר...

אבל בחשבון מתמטי שכלי טהור, זה מה שצריך לעשות... כלומר תעשה אתה חשבון, אם יצא לך אחרת, אז לא אמרתי כלום...

יש את הצד הפנימי שלנו, שם אתה יכול להיות עצמאי, שם אתה חושב לבד שם אתה מרגיש לבד, שם זה אתה ורק אתה, זה כוונת ר' משה הלל 'עצמאי במחשבותיך וצייתן במעשיך'.

הישיבה מחייבת שמירת סדרים עם צ'יפ... ואתה חושב שזה מזיק לך אישית... היה צייתן במעשיך, כלומר תציית לשמירת סדרים, ועצמאי במחשבותיך, אם יום אחד לא שמרת סדרים אל תרגיש רשע, כי אתה יודע שלך שמירת סדרים זה רע...

אם תהיה צייתן גם בתוך ליבך, הוא יפסיק לפעול... {לא פיזית...} אם המפלגה תהפוך ללב שלך, אז הלב שלך יהפוך ללב דומם... משהו כמו הלב של הבינה מלאכותית...

הלב צריך להיות טבעי כביום לידתו, תן דעתך שלא תחריבהו, הלב זה המנוע, השכל הוא המצפן.

סיכומו של דבר

נכנסתי פעם לתחנת דלק

בטעות הכנסתי את הצינור של הסולר במקום הצינור של דלק שנקרא 95 ... נאלצתי לחכות שעה שלימה עד שהביאו מכשיר שאיבה להוציא את הסולר, כי האוטו שלי לא טוב לו סולר...

יש לנו שתי מנועים אחד חיצוני והשני פנימי.

אנחנו חייבים דלק לשתי המנועים, מנוע חיצוני הדלק שלו הוא חיצוניות, וזה אנחנו צריכים וחייבים לקבל מבחוץ, המנוע הפנימי, שותה דלק פנימי, ואנחנו ורק אנחנו יכולים לתדלק אותו.

אבל מה אני יכול לעשות? הלב שלי כבוי, קבור, מת, אני אפילו לא מרגיש שהוא מת, כי מת לא מרגיש...

איך עושים החייה ללב?

אם אנחנו רוצים לעורר את הלב, אנחנו לא צריכים לעשות כלום... פשוט כלום!

לא צריך שיטות לא טיפולים ולא תרגילים, לא כדורים {אמנם יש מקרים שחייב כדורים, חייב טיפולים, אני מדבר על איך לא להגיע לשלב הזה} רק דבר אחד, לא להפריע לו לפעום.

אלוקים עשה את האדם ישר!

שיש מחלה גופנית, יש מערכת בגוף שמרפאה את כל תחלואי הגוף, מי שרוצה דוגמא מוחשית, פצע שיש לאדם הגוף מרפא אותו בעצמו, אותו דבר בלב, הנפש מרפאה את עצמה, הזמן מרפא, והשם ברא בעולמו מלא דברים שמרפאים לדוגמא: ים, פעם חבר אמר לי בים יש חמשה דברים: מים, מלח, חול, אויר, אוירה. דוגמא נוספת, הצבע הירוק שיש בעצים, היום המדע מבין שהצבע הכי מרגיע זה ירוק, בקיצור לא צריך לחפש את הריפוי, הוא יקרה לבד, מאיתנו נדרש רק דבר אחד.

אל תפריע!

הבעיה שאנחנו כל הזמן מפריעים ללב לפעום...

יש משפט של המשכילים "היה יהודי בביתך ואדם בצאתך..."

מה קרה להם בסוף? הם נהיו גויים מבית ומחוץ...

אתה מבין מה הולך פה? זה פשוט מבהיל, מהמשכילים אפשר ללמוד שבסוף החיצוניות תשפיע על הפנימיות... הם לבשו חיצוניות רחובית ובסוף נהפכו לחפצא של רחוב, יקירי, גם אם קשה לך עכשיו להתלבש כמו רב וללמוד כל היום בכולל כאילו אתה אחד מל"ו ולהציג הצגה של הופעה רבנית, שבתוך הלב אתה מרגיש צבוע... אל תדאג בסוף זה יחדור לך פנימה, רק סבלנות בסוף תהיה באמת אחד מל"ו, בסופו של יום אתה תראה שהמסכה תהפך לאמיתית... נכון, זה קשה ללבוש מסיכה... זה מציק! תמיד בתוך הלב תזכיר לעצמך שזה מסיכה, אבל תזכור תמיד את המשכילים שהמסכה שלהם בסוף נהפכה למציאות.

שנזכה לקדש שם שמים בהוייתנו, בנוכחותנו, בעצרותנו, ויהי רצון שיאמר לצרותינו די!

משהו לא מובן? תמיד אפשר לשאול

משהו לא נכון? יכול להיות! העיקר שאתה יודע את האמת

לתרומות, {המחייבות את העלון} הארות והערות, וכן לקבלת העלון במייל

N0527109698@GMAIL.COM

מעוניין להיות נציג העלון באיזור מגורך? צור קשר 0527109698